

อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

INFLUENCE OF GOOD GOVERNANCE MANAGEMENT ON EFFECTIVENESS OF PUBLIC SERVICES PROVIDED
BY LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATIONS IN THE NIKHOM NAM UN DISTRICT,
SAKON NAKHON PROVINCE

โกเสก กุดตุ้ม* สามารถ อัยกร และ ชาดชัย อุดมกิจมงคล

Kosek Kudtum*, Samart Aiyakorn and Chardchai Udomkitmongkol

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000

Program in Public Administration, Faculty of Management Science, Sakon Nakhon Rajabhat University,

Sakon Nakhon 47000, Thailand

*Corresponding author: E-mail: yamaza_mossa@hotmail.com

รับบทความ 8 มิถุนายน 2563 แก้ไขบทความ 27 มิถุนายน 2563 ตอรับบทความ 8 กรกฎาคม 2563 เผยแพร่บทความ ตุลาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามาเน (Yamane) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) และประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) 2) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย ด้านหลักการมีส่วนร่วม (มีค่าเบต้า = .390) หลักความคุ้มค่า (มีค่าเบต้า = .236) หลักนิติธรรม (มีค่าเบต้า = .130) และ หลักความโปร่งใส (มีค่าเบต้า = .102) มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ได้ร้อยละ 66.40 ส่วนด้านหลักความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรมไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ และ 3) แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ มาให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการค้า การลงทุน การตลาด กับประชาชน ควรเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น เพราะประชาชนในแต่ละหมู่บ้านมีแนวคิดและทราบปัญหาในแต่ละหมู่บ้านดีกว่าบุคคลภายนอก ควรจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น ควรจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล, ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to examine the levels of good governance management and effectiveness of public services of the Local Administration Organizations (LAOs) in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province, 2) to determine the influence of good governance management affecting the effectiveness of public services, and 3) to examine guidelines for developing the effectiveness of public services of the LAOs in Nikhom Nam Un District. The survey sample obtained from the sample size determination of Yamane's formula

consisting of 390 long-term residents of Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province. The instrument for data collection was a set of questionnaires. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and Multiple regression analysis.

The findings revealed that: 1) Good governance management as a whole was at a high level ($\bar{X} = 3.90$). The effectiveness of public services as a whole was at a high level ($\bar{X} = 3.94$); 2). The principles of good governance management covered the following components: participation ($\beta = .390$), value of money ($\beta = .236$), rule of law ($\beta = .130$), and transparency ($\beta = .102$), which influenced the effectiveness of public services at the .05 level of statistical significance, and jointly contributed 66.40 percent in predicting the effectiveness of public services. Accountability, and ethics aspects did not influence the effectiveness of public services; and 3) The guidelines for developing the effectiveness of public services of the LAOs in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province revealed that the LAOs should promote and support the public for supplementary occupations and increasing incomes by inviting experienced speakers to share knowledge in terms of trade, investment, and marketing. The LAOs should also encourage and promote greater opportunities for public participation in local development, as members in the communities would have better ideas and be more knowledgeable of individual communities' problems. The LAOs should utilize more official volunteers to create and maintain a safe environment. A wide range of projects and activities to enhance the quality of life and to promote culture, religion, customs, and local wisdom should be ongoing.

Keywords: Good Governance Management, Effectiveness of Public Services, Local Administration Organization

บทนำ

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้ก้าวหน้า เพราะเป็นการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้ามามีบทบาทในการปกครอง รวมถึงการมีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจ หรือดำเนินกิจกรรมทางด้านการปกครองในรูปแบบต่าง ๆ อันนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นของตนตามความเหมาะสม การปกครองท้องถิ่นของไทยจึงถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การปกครองท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการภาครัฐในยุคปัจจุบันโดยยึดหลักการกระจายอำนาจการปกครองและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อตอบสนองความต้องการได้อย่างแท้จริง องค์การปกครองท้องถิ่น เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายจากส่วนกลาง มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย มีขอบเขตของการปกครองที่แน่นอน และมีคณะผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการบริหารงานอย่างอิสระ และมีอำนาจอิสระในด้านการคลัง เช่น การจัดเก็บภาษีและ การจัดหารายได้อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และจัดท่างบประมาณของตนเอง รวมทั้งมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและมีการบริหารงานของตนเอง ไม่ต้องขอคำสั่งจากราชการบริหารส่วนกลาง ซึ่งองค์การปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นนี้จะมีบุคลากรของตนเองบริหารงานภายในท้องถิ่น เป็นพนักงานของท้องถิ่นที่ได้รับเงินเดือนจากงบประมาณของท้องถิ่นเอง (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2557, หน้า 6) การปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปมี 3 ประเภท คือ เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สำหรับรูปแบบการปกครองท้องถิ่นพิเศษมี 2 ประเภท คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นพิเศษแต่ละรูปแบบมีลักษณะการปกครองที่แตกต่างกัน จัดอุปสงค์ของการบริหารแต่ละรูปแบบคือการตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลักในการบริหารจัดการของแต่ละองค์กร ซึ่งยึดประชาชนเป็นสำคัญ โดยให้บทบาทของประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการบริหารงานไปพร้อมกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นฝึกฝนให้ประชาชนได้คิด และเรียนรู้ที่จะปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย จนกระทั่งมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการบริหารและกระจายอำนาจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการมีส่วนร่วมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550) ซึ่งเป็นฐานะของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยประชาชนมีส่วนร่วมในลักษณะยึดหยุ่น ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของประชาชนในการมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง (ประภาพันท์ สุธรรมแปง, 2555, หน้า 1 - 2) ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 253 บัญญัติว่าในการดำเนินงาน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ รวมทั้งมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลคือการกระจายอำนาจในการสนองความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น มีการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ และการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การบริหารของรัฐบาลสู่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น รัฐบาลจึงมีนโยบายให้ส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โกวิทย์ พวงงาม, 2552, หน้า 427 - 428) การนำแนวคิดธรรมาภิบาลมาใช้ในประเทศไทยใน พ.ศ. 2542 รัฐบาลไทยได้บัญญัติความหมายที่เป็นทางการของคำว่า “Good governance” ว่าหมายถึง “การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี” และให้นิยามว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน” โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบวาระแห่งชาติสำหรับการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี โดยกำหนดเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ขึ้น มีผลบังคับใช้ (รัชยา ภักดีจิตต์, 2557, หน้า 22)

แนวความคิดการจัดการภาครัฐในปัจจุบันให้ความสำคัญกับแนวคิดธรรมาภิบาล กล่าวคือ หลักการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม การให้ความสำคัญกับประชาชนและแนวความคิดเรื่องของการเป็นพลเมือง ชุมชน และประชาสังคม ดัง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน และการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยการให้คุณค่าในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์การกระจายอำนาจให้แก่ชุมชน ทำให้บทบาทหน้าที่ของภาครัฐเปลี่ยนแปลงไปจากผู้ปฏิบัติเป็นผู้สนับสนุน กำกับ ติดตามผล (Steering not rowing) ทำให้กระบวนการหลาย ๆ ด้านขององค์การภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ รวมทั้งการทบทวนถึง แนวทางการพัฒนาการคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะและการตระหนักว่าการมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Accountability) เป็นสิ่งสำคัญ (Denhardt, J.V., & Denhardt, R.B., 2003, pp. 42 - 43) ในกรณี หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้เป็นหลักในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการบริหารงานที่ประชาชนสามารถรับรู้และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การบริหารงานสามารถตอบสนอง ความต้องการของประชาชนตามนโยบายการกระจายอำนาจ ตลอดจนสนับสนุนในการพัฒนาท้องถิ่นมีความยั่งยืน นอกจากนี้ หากบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ก็จะสามารถบริหารจัดการกิจการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ การปรับกลยุทธ์ ทักษะคิด วิเคราะห์ วิธีการทำงานของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ไปสู่การเป็นข้าราชการยุคใหม่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้าราชการท้องถิ่น ควรตระหนักถึงการดูแล บำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่พี่น้องประชาชนในท้องถิ่นอย่างดียิ่ง เป็นที่พึ่งยามทุกข์สร้างความสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงรอบด้าน มุ่งปฏิบัติงานเพื่อ พัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มุ่งกระจายอำนาจ ปรารถนาการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และจะต้องยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี หรือที่เรียกว่า หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยยึดหลักนิติธรรม และคุณธรรมมีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ บริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดอย่างคุ้มค่ามีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการกำกับดูแล และสนับสนุนการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง อันจะส่งผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมในชุมชน (บุญฤทธิ์ เกตุจำนง, 2550) อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 4 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำอูน, องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง, องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 แห่ง ได้มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ตามข้อกฎหมาย แต่ปัจจุบันด้วยภารกิจที่ต้องรับผิดชอบมีมากขึ้นและงบประมาณที่ต้องบริหารเพิ่มขึ้น รวมทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ย่อมส่งผลถึงความคาดหวังของประชาชนในการได้รับการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จะต้องปรับตัวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์การในการให้บริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ภายใต้การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยหลักธรรมาภิบาลมีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือเป็นหน่วยงานพื้นฐานในท้องถิ่นของรัฐที่ต้องบริหารราชการตามหลักดังกล่าว ซึ่งประสิทธิผลในเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสี่ยงสะท้อนในเรื่องดังกล่าวที่ดีที่สุด คือ ประชาชนในฐานะผู้ได้รับการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่องอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยศึกษาว่าในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร มีการ

บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการบริหารงาน อยู่ในระดับใด มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและส่งผลต่อกัน หรือไม่ อย่างไร เพื่อนำข้อมูลจากการวิจัยเสนอต่อคณะผู้บริหาร และหน่วยงาน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการบริหารงานการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ และเกิดความโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ โดยมีความสอดคล้องตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้นในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 9 มาตรา 52 และภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน (กระทรวงมหาดไทย. 2551, หน้า 24) มาประยุกต์ บูรณาการ และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อตอบคำถามการวิจัย และกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำนวน 14,930 คน (สำนักทะเบียนอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร, 2563)

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ ยามาเน่ (Yamane, 1973, p. 127)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพื้นที่อยู่อาศัย ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ลักษณะแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

โดยผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาในอำเภอนิคมน้ำอูน จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำมาหาความเชื่อมั่นโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .842

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงนายอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน

2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร พร้อมชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถาม

4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพรรณนาข้อค้นพบจากการวิจัย และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยแยกสถิติออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่

1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) บรรยายคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพื้นที่อยู่อาศัย

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ระดับ 1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร 2) ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่

การศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน เมื่อได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สังเคราะห์จัดกลุ่มประเด็นและนำเสนอเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร รายด้าน

ด้านที่	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1	หลักความรับผิดชอบ	4.05	0.76	มาก	1
2	หลักความโปร่งใส	3.75	0.94	มาก	6
3	หลักนิติธรรม	3.91	0.78	มาก	3
4	หลักคุณธรรม	3.83	0.82	มาก	5
5	หลักความคุ้มค่า	3.90	0.84	มาก	4
6	หลักการมีส่วนร่วม	3.93	0.87	มาก	2
รวม		3.90	0.68	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.93$) หลักนิติธรรม ($\bar{X} = 3.91$) หลักความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.90$) หลักคุณธรรม ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 3.75$)

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร รายด้าน

ด้านที่	ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.19	0.69	มาก	1
2	ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.93	0.82	มาก	3
3	ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	3.87	0.92	มาก	5
4	ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	3.70	0.88	มาก	6
5	ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.11	0.73	มาก	2
6	ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.92	0.78	มาก	4
รวม		3.94	0.63	มาก	

จากตาราง 2 พบว่า ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.11$) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.93$) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.92$) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.87$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.70$)

3. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ตัวแปร	GOV ₁	GOV ₂	GOV ₃	GOV ₄	GOV ₅	GOV ₆	TEFF
Mean	4.05	3.75	3.91	3.83	3.90	3.93	3.94
GOV ₁	1	.683**	.692**	.686**	.465**	.447**	.550**
GOV ₂		1	.644**	.625**	.544**	.487**	.597**
GOV ₃			1	.607**	.545**	.483**	.614**
GOV ₄				1	.505**	.477**	.582**
GOV ₅					1	.605**	.632**
GOV ₆						1	.645**
TEFF							1

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) กับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ได้แก่

1. หลักความรับผิดชอบ (GOV₁) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .550$)
2. หลักความโปร่งใส (GOV₂) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .597$)
3. หลักนิติธรรม (GOV₃) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .614$)
4. หลักคุณธรรม (GOV₄) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .582$)
5. หลักความคุ้มค่า (GOV₅) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .632$)
6. หลักการมีส่วนร่วม (GOV₆) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .645$)

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) กับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .682$) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อแรงในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ตัวแปร	B	Std.error	(β)	t	P-value
(Constant)	1.132	.113		10.057	.000*
หลักความรับผิดชอบ	.039	.041	.048	.955	.340
หลักความโปร่งใส	.067	.032	.102	2.100	.036*
หลักนิติธรรม	.105	.050	.130	2.078	.038*
หลักคุณธรรม	.050	.041	.066	1.244	.214
หลักความคุ้มค่า	.177	.039	.236	4.501	.000*
หลักการมีส่วนร่วม	.282	.036	.390	7.767	.000*

R=618, $R^2=.669$, $R^{2Adj}=.664$, F=128.924, Sig=.000**

จากตาราง 4 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักการมีส่วนร่วม (มีค่าเบต้า = .390) หลักความคุ้มค่า (มีค่าเบต้า = .236) หลักนิติธรรม (มีค่าเบต้า = .130) หลักความโปร่งใส (มีค่าเบต้า = .102) มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (R) เท่ากับ .618 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .669 โดยสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 66.40 ส่วนที่เหลือร้อยละ 33.60 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ส่วนการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรม ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

4. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน โดยเชิญผู้ที่มีความรู้มาให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการค้า การลงทุน การตลาด กับประชาชน ควรจัดให้มีตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร ของเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ในชีวิตประจำวัน ควรเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น เพราะประชาชนในแต่ละหมู่บ้านมีแนวคิดและทราบปัญหาในแต่ละหมู่บ้านดีกว่าบุคคลภายนอก ควรจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัย ให้มากขึ้น ควรจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างทั่วถึง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมพงศ์ วงษ์สวัสดิ์ (2560) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงามมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระเดช สอนองทวีพร (2560) ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขาดิษฐ์ อุดมกิจมงคล (2560) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการบริการงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนครในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลลักษณ์ ธนาคันต์เมธี (2558) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการขององค์กรปกครองส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพการบริการขององค์กรปกครองส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย จันทรรัตน์กานต์ (2559) ได้ทำการศึกษาหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชชาติชัย อุดมกิจมงคล (2560) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการบริการงานของเทศบาลตำบล ในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการบริการงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน

3. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักการมีส่วนร่วม (มีค่าเบต้า = .390) หลักความคุ้มค่า (มีค่าเบต้า = .236) หลักนิติธรรม (มีค่าเบต้า = .130) หลักความโปร่งใส (มีค่าเบต้า = .102) มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .669 โดยสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 66.40 ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย จันทรรัตน์กานต์ (2559) ได้ทำการศึกษา หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัย พบว่า หลักธรรมาภิบาลส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลักความโปร่งใสส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี สูงสุด และหลักนิติธรรม ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ต่ำสุด โดยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 68.20 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชชาติชัย อุดมกิจมงคล (2560) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการบริการงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยบางประการของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริการงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดเท่ากับ 0.55 รองลงมา คือ ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.16 ด้านหลักคุณธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.14 ด้านความโปร่งใส มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.10 และด้านหลักการมีส่วนร่วมมีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุดเท่ากับ 0.09 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (R²) เท่ากับ 0.88 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์เท่ากับ 0.94 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ์วี เลขะกุล, นิวัตน์ ล้างสีแก้ว และศรัณย์ลักษณ์ เทพวารินทร์ (2561) ได้ทำการศึกษาธรรมาภิบาลวัฒนธรรมองค์กร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย ผลจากการวิจัย พบว่า ธรรมาภิบาลด้านหลักการบริหารจัดการส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิภาพการบริการของเทศบาลได้ ร้อยละ 56.80

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ควรเสริมสร้างและพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส มากที่สุด เนื่องจากเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ข้อมูลด้านการบริหารงบประมาณ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง และควรประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง

1.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ควรพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว มากที่สุด เนื่องจากเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยควรมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน กำหนดแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้ตามมาตรฐาน และจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง

1.3 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ควรเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า หลักนิติธรรม และหลักความโปร่งใส ให้มากที่สุด เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และควรเน้นเสริมสร้างและพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรม เนื่องจากเป็นตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว โดยทำการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดสกลนคร

2.2 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร การสร้างทีมงานของผู้บริหาร การทำงานเป็นทีม (Team Work) ที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

เอกสารอ้างอิง

- กมลลักษณ์ ธนาคันต์เมธี. (2558). *อิทธิพลของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ปรัชญา. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา.
- กระทรวงมหาดไทย. (2551). *คู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล*. กรุงเทพฯ: อาสาธิปไตย.
- กิตติ์วี เลเชกุล, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว และศรีลักษณ์ เทพวารินพร. (2561). *ธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัย คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2552). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2557). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์การพิมพ์.
- ชาติชัย อุดมกิจมงคล. (2560). *อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร*. สกลนคร: รายงานการวิจัย สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ธรรมพงศ์ วงษ์สวัสดิ์. (2560). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ ร.ม. พิษณุโลก: วิทยาลัยทองสุข.
- ธีรเดช สอนทวิพร. (2560). *การบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ ร.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเกริก.
- บุญฤทธิ์ เกตุจันง. (2550). *การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษากรณี เทศบาลนครนนทบุรี*. ปัญหาพิเศษ ร.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประภาพันธุ์ สุธรรมแปง. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลสองดาว*. วิทยานิพนธ์ ร.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550”, *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 124 ตอนที่ 47 ก, 24 สิงหาคม 2550, หน้า 1 - 127.
- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560”, *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก, 6 เมษายน 2560, หน้า 1 - 90.
- อุทัย จันทรรัตนกานต์. (2559). *หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. สารนิพนธ์ ร.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

Denhardt, J.V., & Denhardt, R.B. (2003). *The new public service: Serving, not steering*. Armonk. New York: M.E. Sharpe.

Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rded.). New York: Harper: & Rows. Publishers.